

ABSTRAKT

Tato disertační práce analyzuje vývoj euro-středomořské politiky od roku 2006 do současnosti. Je tedy podrobně analyzována nejnovější instituce Unie pro Středomoří, Evropská politika sousedství, změna institucionálního nastavení evropské zahraniční politiky přijetím Lisabonské smlouvy a nakonec reakce Evropské unie na Arabské jaro i na současnou ekonomickou krizi, jejíž dopad na vnější vztahy je značný. Na základě teoretického vymezení, kdy se na jedné straně Evropská unie profiluje jako normativní aktér (podle konstruktivistických přístupů) a na druhé straně sleduje své realistické zájmy, disertační práce dochází k závěru, že toto dilema mezi normativní rétorikou a realistickým sledováním zájmů vede k neefektivní a nedůvěryhodné zahraniční politice Evropské unie ve Středomoří. Následně jsou analyzovány a srovnány přístupy Francie a Španělska (jejichž zájmy jsou definovány ve Středomoří), kterými se podílí na tvorbě a provádění zahraniční politiky EU v tomto regionu. Aplikováním konceptu evropeizace se pak dochází k poznatku, že i přes stejně definované zájmy jsou ve vztahu k evropské úrovni používány různé strategie, které pak mohou členskému státu (v tomto případě Španělsku vedle mocné Francie) zajistit vliv v evropských institucích.